

Sau đây, chúng tôi xin trình bày quan điểm của chúng tôi về vấn đề TNCTVN.

Trước hết, chúng tôi xin ghi nhận hiện thực và tình hình thực tế của - Chính phủ Hoa Kỳ về số phận của nhân nhân chúng tôi; những tù nhân chính trị hiện đang còn bị giam giữ tại Việt Nam.

Từ sau 1975 đến nay, không có cuộc tiếp xúc và hội họp với VN, phía Hoa Kỳ đòi có nêu ra vấn đề TNCT và cho biết sẵn sàng đón nhận họ chính cư ở Hoa Kỳ nếu Việt Nam phóng thích và cho họ ra đi. Tuy nhiên vấn đề TNCTVN chưa chiếm được ưu tiên cao trong các nghị thức thảo luận giữa hai bên mà chỉ được đề cập đến ở hàng thứ yếu bên cạnh các vấn đề chính yếu như Qôn Lai hay chương trình MIA.

Những đặc biệt nhất này, sau buổi tiếp tân của HGDTNCTVN tại Trụ sở Quốc Hội nhân ngày 30.4.1984, TNS Dole và TNS ED. Kennedy đều đồng quan điểm về vấn đề TNCTVN và đã cùng đưa ra một quyết nghị và quyết nghị này cũng đã được T.N.V chấp thuận, kêu gọi Chính phủ VN hãy thả tự do tức khắc cho những người tù cải tạo và cho họ chính cư ở nước ngoài như CPVN đã hứa.

Mới quan tâm đặc biệt tại Quốc Hội Hoa Kỳ trong năm nay về vấn đề TNCTVN khiến chúng tôi vô cùng phấn khởi và mong muốn rằng vấn đề TNCTVN sẽ được chính thức đề cập đến trong các cuộc ^{hội họp} thảo luận giữa Mỹ và VN như một vấn đề chính yếu mà CPVN phải thảo luận nghiêm chỉnh và giải quyết dứt khoát. Chúng tôi cũng muốn thấy phía Hoa Kỳ thể lộ quyết tâm mạnh mẽ hơn trong việc đòi hỏi VN giải quyết vấn đề này coi như một ưu tiên hàng đầu.

Cho đến nay, chương trình MIA đã có những kết quả cụ thể. do quyết tâm của CP Hoa Kỳ và công cuộc vận động rab viết của phụ nữ Hoa Kỳ, ~~những người mẹ, người vợ~~ ~~đã n- tình cảm thiêng liêng đối với chồng con~~, những người ^{gặp được}

đã chiến đấu và đã hi sinh hoặc còn mất tích tại VN.

Chúng tôi vô cùng kính phục những tâm lòng cao cả đó. Chúng tôi cũng ~~như~~ vì những tình cảm thường lệ như vậy, đã hành động và vận động cho nhân nhân chúng tôi, những TNCT hiện còn bị giam giữ tại VN sớm được trả tự do. Chúng tôi mong ước rằng CP Hoa Kỳ sẽ đặc biệt lưu tâm đến công cuộc vận động này. Chúng tôi mai cần thiết phải mở lời với CP VN.

Về phía VN, chúng tôi nhận thấy rằng đã đến lúc CPVN nên trả tự do cho những TNCT đã bị giam giữ từ 1975 đến nay bởi vì trước 1975, dù phục vụ Hồng Quân quyền hay quân đội, họ chỉ là những người vì của một công dân, người vì đã được qui định bởi luật pháp của một quốc gia, và sau 1975, họ cũng không có một luật động nào chống phá chính quyền mới. Họ đã tuân hành lệnh gọi hành chiến học tập và họ đã bị giam giữ từ 12 năm qua.

Còn nếu CP/VN cho rằng họ có tội thì chúng tôi nghĩ thời gian 12 năm cũng phải đã qua đời.

Còn nếu CP/VN bảo rằng họ phải học tập cải tạo thì chúng tôi nghĩ thời gian 12 năm cũng đã qua đời.

Hơn nữa ngay hiện nay họ đã già yếu, bệnh hoạn, họ không thể nào là mối đe dọa cho chính quyền hiện tại ở VN. Cho nên chúng tôi thấy không có lý do nào trên mặt được việc tiếp tục giam cầm họ lâu dài hơn nữa.

- Chúng tôi mong rằng CPVN xét lại quyết định của mình và thực hiện những điều mà đã hứa là trả tự do cho TNCT VN, cho họ sum họp với gia đình ở nước ngoài hoặc cho họ tự do lựa chọn nơi sinh sống.